

Ser man på, hvad det er, Sverige har gjort materielt ved den ændring, de har foretaget med hensyn til dobbeltstrafbarhedsprincippet, ja, har vi – som hr. Bertel Haarder også var inde på – i vores svar henvist til, at hovedreglen er, at dobbeltstrafbarhedsprincippet er gældende i Sverige, men der er en undtagelse, for så vidt angår lovovertrædelser og forbrydelser, der har en strafframme på mindst 4 år.

Hvad er det så rent materielt, man kan straffe for i Sverige, når der er begået en seksuel forbrydelse mod et barn uden for Sverige? Ændringen indebærer, at der i Sverige vil kunne straffes for grov voldtægt af børn, uanset at det forhold ikke er strafbart på gerningsstedet.

Jeg tror, at det her er en teoretisk problemstilling, for grov voldtægt mod børn har jeg ingen eksempler på er tilladt og ikke vil være strafbart i noget som helst land. Så det, svenskerne har gjort, er selvfølgelig at sende et signal, men det er og bliver af teoretisk karakter, at en sådan gerning ikke vil være strafbar i det land, hvor den begås.

Jeg har valgt – det har min forgænger også – i denne sag at svare præcist og ordentligt og ikke på nogen måde være polemisk. Og det har jeg gjort, dels fordi det er min opgave som minister, men også, fordi jeg mener, at vi i denne sag om seksuelle overgreb mod børn – men også i en anden sag, som vi behandlede i sidste uge, lovforslaget om forbud mod omskæring af pigebørn og om, at det også skulle være strafbart, selv om det ikke er strafbart i det land, hvor det er foretaget – sætter dobbeltstrafbarhedsprincippet på en meget stor prøve i vores holdninger, i vores etiske opfattelser, fordi vi jo alle sammen her i Folketinget vil bekæmpe overgreb mod børn, uanset om det er seksuelle overgreb, eller det er omskæring af pigebørn.

Her kommer vores principper om dobbeltstrafbarhedsprincip på en prøve, idet vi jo alle sammen godt ved, at en ophævelse af dobbeltstrafbarhedsprincippet giver vanskeligheder og ikke er noget, man blot kan gøre med et fingerknips, fordi man i en given situation bliver påvirket af de beskrivelser, vi kan læse af disse forhold.

Derfor vil jeg gerne give tilsagn også i denne sag, som jeg gjorde det i den anden sag i sidste uge om omskæring af pigebørn, om, at også når det drejer sig om straf for seksuelt misbrug af børn i udlandet, er det et spørgsmål, vi ikke er færdige med i regeringen. Og jeg vil gerne give tilsagn til fru Sonja Albrink om, at jeg også i

denne sag i løbet af sommeren og hen i efteråret vil undersøge alle muligheder for, at vi kan finde holdbare – også juridisk holdbare – løsninger, der kan skærpe Danmarks kamp imod disse overgreb mod børn.

Når det er sagt, vil jeg til gengæld også konkludere, at vi ikke har haft nogen tilfælde i Danmark, ikke en eneste sag om seksuelle overgreb mod børn, hvor vi ikke har kunnet strafforfølge, så vi har ikke haft noget presserende problem. Ud over det, som vi jo alle sammen sidder tilbage med, har vi fået alle sager forelagt. Derfor er jeg enig med forslagsstillerne i, at denne her sag skal vi give en eftertanke og ikke blot en eftertanke, men vi skal også finde redskaber, der yderligere kan beskytte børn mod overgreb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 48 (V, KF, FP, DF og Jacob Haugaard UP)) stemte for, 61 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om opdræt af visse dyrearter. Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 22/1 97. Første behandling 5/2 97. Betænkning 20/5 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Peder Sønderby (V):

Ved førstebehandlingen støttede Venstre intentionerne i dette her lovforslag, der tilgodeser hensyn til dyrenes velfærd og naturlige adfærd.